

Šis Evangelijos traktas buvo išverstas kompiuteriu. Jei galite pataisyti ar patobulinti kalbą, susisiekite su biuru adresu info@angp.co.za

Pasiklysti džiunglėse su alkanais žvėrimis ir mirtinomis gyvatėmis yra baisiausia. Pasiklydęs dykumoje, kur nėra vandens, kelio ir kelio, vyks mirtis. Pasiklysti atviroje jūroje be kompasų, be maisto ir vandens, be burių ar mechaninės jėgos, neapsaugojus nuo karščio ar šalčio, yra pražūtinga. Pasiklysti aukštuose sniego ir ledo padengtuose kalnuose yra tikra mirtis. Tačiau blogiausia yra pasiklysti nuodėmės ir degradacijos pasaulyje, nes tai sukelia dvasinį sunaikinimą, mirtį ir pragarą. Psalmininkas rašo: "Aš nuklydo kaip prarastą avių" Psalmių 119: 176. Avims reikia turėti piemenį, kitaip jie taps alkanų liūtų, meškų ar vilkų auka. Jiems reikalingas tikras pienuos, kaip Dovydas, kuris

nužudė liūtą ir lokį. Jis buvo pasirengęs prarasti gyvybę už avis. Mums reikia Jėzaus, vienintelio patikimo ir tikro piemens, kuris atidavė savo gyvybę už mus ir vedė mus į žalias ganyklas ir ramius vandenis. Jėzus pasakė: „Aš esu Gerasis ganytojas, pažįstu savo avis ir jie mane.“ Jono 10:14.

Avims neužtenka turėti piemenį. Piemuo turi būti tikras piemuo. Dievas tarė Jeremijui: „Mano tauta yra pasimetusi avis, jų piemenys suklaidino“. Jeremijo 50: 6. Nesekite teisuolių piemenų, kurie yra akli aklyjū lyderiai. Sekite Jėzumi, kuris atėjo ieškoti ir išgelbėti pasiklydusiųjų. Jis toliau ieškos ir gelbės pasiklydusius. Jis toliau ieškos, kol juos suras.

Prieš daugelį metų Pietų Vakarų Afrikoje sutikau du medžiotojus, kurie vienu metu buvo pasimetę Kalahario dykumoje. Asilų trauktu vagonu jie keliavo į dykumą su žmonomis ir vaikais. Priėję prie kalno jie pasistatė palapines. Vieną dieną du vyrai, išėję medžioti medžiojamų gyvūnų, rado antilopių bandos pėdsakus. Jie sekė jais ir buvo vedami vis giliau į dykumą. Artėjant vakarui pirmasis medžiotojas pastebėjo antilopę, nušovė porą jų ir nuėjo ieškoti savo palydovo, tačiau jam nesisekė. Kitas medžiotojas, nepasakęs savo kompanionui, sekė kitą spoorą, kurio jis tikėjosi, atves prie tos pačios bandos.

Pirmasis medžiotojas toliau ieškojo savo draugo, užklupo tamsa ir jis visiškai pametė kryptį. Jis vaikščiojo didžiąja nakties dalį tikėdamasis, kad pamatys lagerio gaisrus, kurie jį nuves į saugumą. Jis ėjo dvi su puse dienos, kol nugrimzdo visiškai išsekęs, pasimetęs ir įveiktas troškulio. Liežuvis buvo patinęs, kraujuodamas pakibo ant burnos. Jis buvo pasimetęs ir mirė iš troškulio karštame dykumos smėlyje. Gulėdamas tokioje mirštančioje būsenoje jis

kreipėsi pagalbos į Dievą. Jis negalėjo išstarti girdimo maldos žodžio, bet Dievas, matydamas žmogaus širdį, išgirdo jo šauksmą. Staiga mirštantis medžiotojas iš tolo pamatė kryžių, o nuo kryžiaus pasigirdo garsus šauksmas: „Aš ištrošku!“ Jis žinojo, kad tai buvo Jėzaus šauksmas. Tai išgyveno visą jo esybę kaip jaudinanti gyvybę suteikianti jėga. Jo troškulys išnyko, nes suprato, kad Jėzus, Dievo Sūnus, kentėjo vietoje Kalvarijos kryžiaus. 1 Samuelio 16: 17, Jono 19: 28.

Jis atsistojo puikiai žvalus, visas nuovargis ir nuovargis paliko jį. Jis dėkojo Dievui, kad Jėzus kentėjo jo vietoje, kad galėtų būti gaivus ir atgaivintas. Jis iš visos širdies dėkojo Dievui, kad su juo susitiko taip nuostabiai. Tada jis apsidairė ir svarstė, kuria kryptimi eiti, kad surastų savo žmones. Kai jis atrodė, pamatė, kad nustebino, graži ranka sklandė apie keturias pėdas virš žemės, rodydama pirštu į priekį. Kai jis judėjo link jo, domėdamasis, ar ranka, kurią jis matė, yra tikra, ji pajudėjo prieš jį. „Tai Dievo ranka ir Dievo pirštas“, - tarė jis sau ir sekė jais beveik dieną ir naktį. Kai jis judino ranka toliau judėjo, kai jis stovėjo vietoje, ranka stovėjo vietoje. Galiausiai ranka sustojo virš šalto vandens fontano. Jis gėrė, kol numalšino troškulį. Pakėlęs akis ir supratęs, kad dingo ranka, jis iš už netoliese esančių smėlynų pamatė stovyklos palapines.

Atvykęs į stovyklą jis rado savo žmones meldžiančius, kad Dievas jį saugiai sugrąžintų pas juos. Jis taip pat atrado, kad kitas medžiotojas buvo tarp tų, kurie meldėsi už jį. Jis taip pat buvo pasimetęs, ir Dievas jį taip pat sugrąžino į savo šeimą. Pasekęs neteisingu keliu, jis pasiklydo dykumoje ir visą naktį blaškėsi veltui ieškodamas lagerio. Aušros metu jis nustebino, kad aštuonerių metų sūnus ragino jį iš netoliese esančios kopos. Jis stebėjosi, kaip berniukas

vienas galėjo įveikti tokį atstumą. Nors berniuko pėdsakai nebuvo matomi, regėjimas buvo toks aiškus, kad jis pradėjo link kopos ir taip tęsėsi tol, kol jis perėjo šešias kopas. Pasiekęs septintą, iš kur mojavo mažas berniukas, jis iš tolo matė stovyklos palapines. Netrukus jis atsidūrė prie miegančio sūnaus lovos. Tada jis suprato, kad Dievas davė jam viziją, kad jis būtų saugus.

Mes, kaip ir medžiotojai, medžiojame po šio pasaulio dalykus, nesvarbu, ar tai turtai, šlovė, komfortas, pinigai, malonumas, sėkmė ir dar tiek daug dalykų, kad pirmiausia pamirštame ieškoti Dievo karalystės. Pasiklystame dvasinėje šio pasaulio dykumoje. Mūsų siela trokšta Dievo, gyvojo Dievo, kol nevilties šaukiamės Jo, kol Jėzus mums neatskleidžiamas kaip Gyvybės šaltinis. Jėzus pasakė: „Aš atėjau ieškoti ir išgelbėti pasiklydusiųjų“. Jis ieško pamestos avies, kol ją suras. Jis ieško tavęs ir manęs. Kaip avys pasimeta? Norėdamas to, kas bloga, nepaisydamas piemens kvietimo, pasilikdamas, kol piemu ir jo avys juda toliau, klausydamiesi gundytojo balso arba bėgdami priekyje piemens ir pasirinkdami savo ganyklas.

Kaip pasimetė sūnus palaidūnas? Jis troško nuodėmingų pasaulio malonumų. Jis buvo nedėkingas savo tėvui, jį apėmė meilė pinigams, kurie yra viso blogio šaknis. Šio pasaulio dievas apakino akis, kad jis savęs nematytų palaipsniui, bet užtikrintai nutolo į nuodėmės purvą nuo Dievo ir savo tėvo, kuris toliau meldėsi už jį. Ganydamas kiaules ir kentėdamas alkį, jis pabudo iš savo kvailystės. Jis paliko kiaules ir šeiminką, kuris neleido jam užpildyti tuščio skrandžio lukštais, kuriais kiaulės buvo šeriamos, ir gražino tėvui. „Aš nusidėjau prieš dangų (Dievą) ir prieš tave. Aš nebesu vertas būti vadinamas tavo sūnumi“. Jis nekaltino nieko kito, tik savęs, pripažindamas, kad nusidėjo. Mylintis tėvas

pasveikino jį namuose sakydama: „Šis mano sūnus buvo miręs (dvasiškai) ir vėl gyvas; buvo pamesta ir randama“. Luko 15: 11 - 32.

Tarkime, moteris turi dešimt sidabrinių monetų ir pameta vieną. Ar ji nedega lempos, nešluoja namo ir kruopščiai ieško, kol ją randa? Tai radusi, ji pasikviečia draugus ir kaimynus ir sako: „Džiaukis kartu su manimi; Radau pamestą monetą“. Luko 15: 8-10.

Marija ir Juozapas pametė Jėzų Jeruzalės šventykloje ir tris dienas ieškojo Jo, kol rado. Tūkstančiai rimtesnių bažnyčios narių vis dar prarandami, kiek tai susiję su Kristumi. Jie niekada Jo tikrai nerado, niekada negimė iš naujo per Žodį ir Šventąją Dvasią, priimdami Jėzų kaip savo asmeninį Gelbėtoją. Jie yra prarasti, kiek tai susiję su Dievo Karalyste, nes Jėzus pasakė: „Atgaila dėl dangaus karalystės arti“. Mato 3: 2. „Jei žmogus negimsta iš naujo, jis negali pamatyti Dievo karalystės“. Jono 3: 3. Atminkite, kad Jėzus vis dar ieško pasiklydusiųjų.

Jis ieško tavęs, o jei ieškai Jo, patirsi laimingiausią savo gyvenimo susitikimą. Galbūt jūs praradote ramybę, tyrumą, atleistų nuodėmių džiaugsmą, liudijimą prieš Dievą ir žmones. Ieškokite, kol rasite Jėzuje. Galbūt jūs praradote savo sveikatą, padėtį, darbą, pajamas ar galbūt pinigus. Nuneškite savo rūpesčius, savo širdies skausmus Viešpačiui, kuris sugeba jums viską atkurti, kad ir kas tai būtų. Tačiau atminkite: „Kas nori išgelbėti savo gyvybę, ją praras, bet kas praranda gyvybę už mane, išgelbės ją“. Luko 9:24. Jūs galite įgyti visą pasaulį ir prarasti savo sielą, kuri yra vertingesnė už visus šio pasaulio turtus.

Mes visi be išimties esame visiškai ir beviltiškai pasimetę dėl savo nuodėmių. „Jei teigiame, kad esame be nuodėmės,

apgaudinėjame save, o tiesa nėra mumyse. Jei teigiame, kad nenusikaltome, paverčiame Jį melagiu, o Jo žodžiui nėra vietos mūsų gyvenime ". 1 Jono 1: 8, 10.

Ne vienas iš mūsų turi likti prarastoje būsenoje. „Žmogaus sūnus atėjo ieškoti ir išgelbėti tai, kas prarasta.“ Luko 19: 10. Viešpats yra labai arti jūsų, ir jei Jo ieškosite, rasite ir Jį, bet privalote tai padaryti dabar. „Ieškokite Viešpaties, kol jis yra šalia“. Izaijas 55: 6. Galite būti tikri, kad ieškantis Išganytojas ir ieškantis nusidėjėlis visada ras vienas kitą. Jei Jo ieškosite, Jį rasite. Mato 7: 7. Kai radote Jį ir atidavėte Jam savo gyvenimą, savo valią ir ateitį, Jis, Gerasis avių ganytojas, ves Jus į žalias ganyklas ir amžinąjį gyvenimą. Psalmės 23: 2. Pasiklydę, šaukitės Jo dabar. Nedvejokite, nes „Kiekvienas, kuris šaukiasi Viešpaties vardo, bus išgelbėtas“. Apd 2, 21.

IŠEIK

Išeik iš nuodėmės valdymo. Išeik iš Šėtono viešpatavimo. Jėzus yra karalių karalius ir viešpats. Tamsos karalystę užkariavo Jėzus, šviesos karalius ir taikos karalius. Išeik iš nuodėmės vergijos, šėtono vergijos. Jėzus atėjo jus išlaisvinti. Jis sumokėjo Kalvarijos medžio išpirkimo kainą. Jis mirė, kad tu išlaisvintum tave. Galatams 5: 1, Hebrajams 2: 14 - 15.

Išeik iš baimės vergijos, mirties baimės, kuria šėtonas tave vergavo visas gyvenimo dienas. Jėzus nugalėjo nuodėmę ir mirtį ir atvirai parodė juos ant kryžiaus, kur mirė už tave ir mane. Jis pateko į mirties sritį ir užkariavo mirtį. Jis pakilo iš kapo gyventi amžinai. Mes gyvename, nes Jis gyvena. Mes esame nukryžiuoti ir mirę pasauliui, nuodėme ir savimi, nes Jėzus buvo nukryžiuotas ir mirė mūsų vietoje. Bet Jis

prisikėlė tam, kad pateisintume, jog per Jį mes turime amžinąjį gyvenimą. Romiečiams 4: 25.

Šėtonas, kuris kadaise buvo apsauginis angelas, šio pasaulio sargybinis angelas, išaukštino save virš Dievo ir tarė: „Aš pakilsiu virš debesų viršūnių; Aš padarysiu save patį Aukščiausią“. Bet Dievas tarė: „Jūs nuvesti į kapą, į duobės gilumą“. (Izaijo 14: 12-16).

Šėtonas yra šio pasaulio dievas ir karalius. Jis nebegali valdyti žmonijos, nebent jie jam paklūsta savo noru.

Dievas mums liepia išeiti iš nuodėmės ir šėtono valdymo. Jis paskyrė Jėzų būti žmonijos valdovu ir visų karaliumi. „Todėl išeik iš jų ir būk atskiras, sako Viešpats“. 2 Korintiečiams 6: 17.

Šis Evangelijos traktas buvo išverstas kompiuteriu. Jei galite pataisyti ar patobulinti kalbą, susisiekiite su biuru adresu info@angp.co.za

Jei radote išgelbėjimą Kristuje ar kitaip palaimintas per mūsų Evangelijos literatūrą, praneškite mums. Norėtume padėkoti Dievui kartu su jumis ir prisiminti jus toliau maldose. Norėdami gauti nemokamą Evangelijos literatūrą, knygas ir santraukas daugiau nei 540 kalbų, susisieki su mumis :

ŽMOGAUS ŠIRDIS

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)